

medføre en stærk efterspørgsel efter dansk jord, ikke mindst til sommerhuse.

Sammen med *velstandsstigningen* nødvendiggør de nævnte forhold *mere generelle reguleringer* end efter den nugældende lovgivning *i adgangen til at udnytte fast ejendom på anden måde end til jordbrugsformål.*

Reguleringen bør ske i forbindelse med en (geografisk) *planlægning*, der bør finde sted — samordnet — på *lokalt og regionalt* niveau samt for *hele landet*, og således at tilladelser til at fravige generelle forbud meddeles på grundlag af planlægningen.

Denne planlægning bør formentlig i vidt omfang ske på det regionale niveau, hvorved der må sigtes mod større geografiske planlægningsenheder. Der henvises herom til det samtidigt fremsatte *lovforslag om regionplanlægning* [se nedenfor under nr. 6].

Endvidere må *landsplanlægningen* udbygges med henblik på at klarlægge hovedretningslinjerne for planlægningsmyndighederne.

Under hensyn til trangen til hurtige regulerende foranstaltninger med hensyn til udnyttelse af fast ejendom findes det påkrævet, at der allerede nu gennemføres ændringer af den eksisterende lovgivning, idet dog dette behøvs aktualitet må medføre, at man i vidt omfang må bygge på eksisterende lovgivning og administrative organer.

På længere sigt er det påkrævet, at der tilstræbes en forenkling og koordination både af lovgrundlagets materielle indhold og af den administrative ordening.

Der har om hurtigt gennemførlige foranstaltninger været ført en række drøftelser mellem de ministerier, som administrerer love om udnyttelsen af fast ejendom, blandt andet med nærværende lovforslag som resultat.

Den foreslåede ændrede affattelse af *loven om regulering af bymæssige bebyggelser* danner sammen med det samtidigt fremsatte *forslag til en ændret affattelse af lov om naturfredning* [se ovenfor under nr. 125] en helhed, hvorved det skulle kunne opnås at sikre, at overgang af landbrugsjord m. v. til bebyggelse, herunder sommerhusbebyggelse, er i overensstemmelse med en tilvejebragt planlægning, eller at der foreligger en tilladelse fra en planlægningsmyndighed.“

Af den følgende gennemgang af lovforslaget, som indeholdt en ny udformning af lov om regulering af bymæssige bebyggelser (lov nr. 210 af 23. april 1949, jfr. *lovbekendtgørelse nr. 129 af 13. april 1954*) vil bl. a. de væsentligste forskelle mellem forslaget af den gældende lov fremgå:

Byudviklingsplaner.

„§ 1. For at sikre en hensigtsmæssig byudvikling kan der i byudviklingsplaner for perioder, som kun i særlige tilfælde kan